

hvorpaa Opmærksomheden slet ikke særligt har været henvendt ved Behandlingen af den anden Sag, saaledes at man kunde sige, at Thinget, ved at afgjøre Spørgsmaalet paa en vis Maade i den anden Sag, har udtalt, hvilken dets Mening er om dette Punkt. Der kunde altsaa ikke være noget Betydende i, at Thinget, efterat dets Opmærksomhed er blevet henvendt paa dette Punkt, vedtog en Ordning som den, der er foreslaaet af Udvalget under Nr. 45, naturligvis i den sikkre Forventning, at hvis dette skulde blive Tilfældet, vil den Uoverensstemmelse, der forsaavidt kommer frem imellem de to Love, uden stor Vanskelighed kunne lade sig overvinde eller rette.

Varfod: Jeg maa nok ogsaa sige et Par Ord til Bedste for det Endringsforslag, som jeg i Forbindelse med 14 ærede Herrer af Thinget har tilladt mig at stille. Da den ærede Ordfører havde Ordet ved 2den Behandling, sagde han omtrent saaledes: „Jeg siger og skriver rigtignok „Borgermester“ og det er ogsaa min Hensigt at blive ved dermed“. Jeg er imidlertid, efter det Kjenstabs jeg har til den ærede Ordfører, aldeles overbevist om, at han ikke vil blive ved dermed en Time længere, end til han er bleven bedre underviist. Det skulde nu være mig en meget let Sag at godtgjøre, at ethvert andet Ord end „Borgermester“ eller „Borgmester“ — hvilken af disse Former man bruger, er ligegyldigt — er aldeles utilstødeligt og uforvarligt. Jeg skal imidlertid ikke opholde Thinget med Undersøgelser, som dog neppe vilde være paa rette Sted her. Jeg skal derimod vende mig til den anden Udtalelse af den ærede Ordfører. Da han idag havde Ordet, sagde han — jeg kan ikke sige, at jeg gengiver hans Ord fuldstændigt nysigtigt, men Meningen er det. —: „det kan gjerne være, at Borgmester oprindeligt er det Rigtige, men nu har Sprogbrugen engang erklæret sig for Borgermester, og det andet vilde være fremmed“. Der er den ærede Ordfører imidlertid fuldstændig paa Bidspor. Jeg har ikke gjort noget videre Studium af dette Spørgsmaal siden 2den Behandling, men jeg har dog bemærket mig, hvad jeg aldeles tilfældigt er stødt paa, og jeg skal da underrette den ærede Ordfører tillige

med det ærede Thing om, at ikke alene Holberg, Gwalb, Wessel, Baggesen, Rahbel og Thaarup skrive „Borgmester“ — der kunde den ærede Ordfører sige: „det er Fortiden, jeg talte om Nutiden“, og jeg vil derfor vende mig til Nutiden — men at den samme Form ogsaa bruges af Dehlenschläger, Grundtvig, Inge-mann, Chr. Winther, Steen Blicher og Paludan Müller, og det er dog ret respectable Digtere. Vende vi os til Historikerne, saa bruges den samme Form af Holberg, R. M. Petersen, Allen, Hammerich, Paludan Müller, Helveg og Garde, og jeg kunde saaledes blive ved. Endnu skal jeg kun bemærke, at, saavidt mig bekendt, bruge alle Bladene, baade de kjøbenhavnske og Provindsbladene Formen „Borgmester“ eller „Borgemester“. Ja, jeg tør dog ikke indstaae for dem alle, men jeg veed, at jeg har lagt Mærke til det i en Mængde af dem, og jeg troer at turde opfordre den ærede Ordfører til i Fremtiden i saa Henseende at lægge Mærke til de Blade, han selv læser, thi da vil han see, at jeg har Ret. Endelig skal jeg endnu fremsføre dette, at gaar man til Svenskerne og Nordmændene, kender ingen af dem anden Form end „Borgmester“. Jeg troer saaledes at have godtgjort, at den ærede Ordfører er fuldstændigt paa Bidspor, naar han troer, at det nyere Sprogbrug har optaget Formen „Borgermester“; det er ikke Tilfældet. Videre skal jeg imidlertid ikke tage mig den Frihed at opholde det høie Thing, men kun paa det Bedste anbefale vort Forslag.

Ordføreren: Jeg skal vise den Resignation iøvrigt at tie stille til den Overhaling, jeg nu sit, og kun gjøre opmærksom paa, hvad det ærede Medlem ikke tilstrækkeligt fremhævede, at der her ikke er Tale om „Borgemester“, men om at vælge imellem „Borgmester“ og „Borgermester“. De Autoriteter, som det ærede Medlem paaberaabte sig, skrive vistnok „Borgmester“ og ikke „Borgmester“, og jeg sagde kun, at naar man skulde vælge imellem „Borgmester“ og „Borgermester“, saa troede jeg, at det vilde forekomme Nutidens Menneker naturligere at sige „Borgermester“, end at sige „Borgmester“.